

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/141/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120200899
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5120200899.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Vladimíra Topol'ančíka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: Ing. X. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, A., zastúpenej LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom Kálov 653/23-2, Žilina, IČO: 47 253 096, proti žalovanému: Ing. R. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, A., o zaplatenie 1 489,48 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 46C/3/2020-236 zo dňa 08. 09. 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1 489,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 12. 11. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 451, § 454, § 456, § 458 OZ, § 511, § 517 OZ, pričom konštatoval, že spor posúdil ako vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že žalobkyňa realizovala úhrady za dodávky energií a služieb spojených s užívaním bytu za žalovaného, pričom tieto realizovala z vlastného účtu, a teda za iného plnila to, čo mal podľa práva plniť sám. Bola teda aktívne legitimovaná na podanie žaloby, pričom preukázaný bol aj základ a výška nároku. Žalovaný je zatiaľ vedený ako vlastník bytu č. XX v bytovom dome, kde nie je vytvorené spoločenstvo vlastníkov bytov a nie je možné vykonávať dodávky energií a služieb v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. Keďže žalobkyňa uhradila platby za dodávky energií a za služby súvisiace aj s užívaním bytu č. XX, ktorého ako vlastníka je evidovaný žalovaný, resp. nebolo preukázané, že by byt užíval niekto iný a žalovaný sa k samotnej žalobe do nariadenia pojednávania nijako nevyjadril, návrhu súd v celom rozsahu vyhovel. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a náhradu priznal strane úspešnej v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Poukazoval na ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/ až h/ CSP. V odôvodnení odvolania uviedol, že s postupom súdu a s uplatnením koncentračnej zásady v tomto prípade nesúhlasí, a to napriek tomu, že do nariadenia pojednávania sa k žalobe písomne nevyjadril. Na pojednávaní však poprel uplatňovaný nárok zo strany žalobkyne a jeho výšku, či namietal aktívnu a pasívnu legitimáciu strán v konaní. V tomto prípade aplikácia zásady koncentrácie konania nebola použitá správne, nakoľko pri procesnej obrane žalovaného vznesenej na nariadenom pojednávaní by súd mal pojednávanie odročiť. V tomto prípade hospodárnosť a rýchlosť konania nemôže byť na úkor iných princípov, napr. princípu legality, ktorý predstavuje kľúčový ústavnoprávny princíp vyjadrujúci viazanosť súdu zákonom. Žalovaný

nesúhlasil ani s ďalšími závermi súdu, že žalobkyňa hradila finančné prostriedky z jej bankového účtu zriadeného na jej meno, čo síce môže byť správne, avšak na uvedený účet prispievajú užívatelia bytov bytového domu, tak tieto finančné prostriedky nemohli patriť a nepatria len žalobkyňi. Táto môže s týmito finančnými prostriedkami disponovať, ale v skutočnosti patrili všetkým vlastníkom a nájomcom bytov v bytovom dome. Ak by teda hypoteticky malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, čo žalovaný odmieta, nemohlo by to byť vo výške uplatňovanej si žalobkyňou v konaní len na úkor žalobkyne, ale na úkor všetkých osôb, ktoré mali na predmetný bankový účet finančné prostriedky uhrádzať. Žalobkyňa tak nepreukázala svoju aktívnu legitimitáciu, keďže nepreukázala, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva. V tomto prípade žalobkyňu zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, v akej konkrétnej výške bolo povinnosťou žalobkyne platiť za svoj byt, v akej konkrétnej výške na to určený účet odviedla finančné prostriedky a aká konkrétna suma z týchto finančných prostriedkov mala byť poukázaná, resp. použitá na úhradu energie za žalovaného. Žalovaný nesúhlasil ani s predloženým znaleckým posudkom, ktorý podľa neho nespĺňal náležitosti v zmysle § 209 CSP, keď síce obsahuje znaleckú doložku, avšak neobsahuje prehlásenie o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. V nadväznosti na uvedené žalovaný rozporoval výšku jednotlivých platieb, ktoré boli vyčíslené na základe predloženého znaleckého posudku a navrhol, aby súd na určenie výšky platieb zabezpečil odborné vyjadrenie zo strany odborne spôsobilej osoby, čo konajúci súd na základe nesprávnej aplikácie zásady koncentrácie konania zamietol. V ďalšom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline 9Co/4/2018 zo dňa 31. 01. 2018, kde v obdobnom spore s rovnakými stranami sporu súd konštatoval, že nárok žalobkyne nie je odvodený od vlastníctva k bytu, t. j. na jeho posúdenie nie je relevantné, kto je vlastníkom bytu. Aj tu je na preukázanie žalovanej, že sa na jej úkor obohatil ten, o kom túto skutočnosť tvrdí. V tomto konaní žalovaný predložil čestné prehlásenie manželky, že spolu bývajú od roku 2004 na adrese v C. M.. Vzhľadom na to, že podľa neho mu bolo znemožnené nesprávnym procesným postupom súdu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, dospel k nesprávnym skutkovým záverom, žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje, považuje ho za správne, bez väd, ktoré by mali za následok nesprávne vecné a právne rozhodnutie vo veci samej. Rozsudok je riadne odôvodnený a žalobkyňa tak považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné. Poukázala na skutočnosť, že žalovaný sa počas celého konania nevyjadroval k predmetu sporu a námietky predniesol až na pojednávaní. Poukázala na skutočnosť, že vo veci bolo pojednávanie odročené viackrát, pričom na posledné pojednávanie, ktoré sa realizovalo dňa 08. 09. 2021, bolo stranám predvolanie doručené na začiatku mesiaca jún 2021, čo bolo viac ako tri mesiace pred konaním pojednávania. Aj tu mal žalovaný dostatočný priestor na podanie akýchkoľvek vyjadrení a na predloženie dôkazov, čo však neurobil. Žalovaný si teda musel uvedomovať, že jeho konanie musí byť postihnuté „stratou sporu“ v zmysle ustanovení CSP. Čo sa týka vlastníctva bankového účtu poukázala na ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, z ktorých vyplýva, že banka zriaďuje účet na základe zmluvy pre jeho majiteľa a je povinná prijať na účet peňažné vklady vykonané majiteľom účtu alebo platby uskutočnené v jeho prospech bez ohľadu na to, kto je majiteľom peňažných prostriedkov, ktoré sa týmto spôsobom na účet ukladajú. Pri vykonaní výplát z účtu sa banka riadi pokynmi majiteľa účtu, pričom skutočnosť, kto vkladal finančné prostriedky na účet, nie je významná. Pokiaľ ide o znalecký posudok a chyba časť vyhlásenia znalca, nie je to chyba, ktorá by znehodnotila celý znalecký posudok alebo ho urobila nesprávnym. Išlo by výlučne o formálnu chybu, ktorá je ľahko odstrániteľná vypracovaním doplnku k predmetu znaleckého posudku v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch. Čo sa týka však obsahu znaleckého posudku, tento žalovaný nespochybnil. Jeho argument je teda bezpredmetný. Skutočnosť, či predmetný byt žalovaný užíva alebo neužíva, nemá vplyv na to, že je povinný uhrádzať náklady spojené s jeho užívaním. Žalovaný nikdy písomne neinformoval o tom, že došlo k zmene v obsadení bytu, pričom aj z iných konaní je zrejmé, že žalovaný za predmetný byt uhrádza plyn, elektrickú energiu a aj odpad. V predmetnom byte preto energie spotrebováva žalovaný, resp. osoby, ktorým to sám žalovaný umožnil. Pokiaľ za tieto energie platila žalobkyňa, je žalovaný ten, kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať. Tak sa s tým stotožnil aj súd a čo sa týka platieb, ktoré boli vykonané z účtu žalobkyne, sú prílohou znaleckého posudku. Žalobkyňa teda má za to, že uniesla dôkazné bremeno aj v tomto smere, čo žalovaný nijakým dôkazom nevyvrátil. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Podaním doručeným súdu dňa 05. 04. 2022 zástupca žalovaného súdu oznámil ukončenie právneho zastupovania.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Je nepochybné, že predmetom konania bola žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Odvolacie dôvody zdôvodnil odvolateľ s poukazom na ust. § 365 ods. 1 CSP. V danom prípade posudzoval súd prvej inštancie spor s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2, § 454, resp. § 456 OZ. V danom prípade ako vyplynulo zo zisteného skutkového stavu, účastníci sporu sú nájomcovia, resp. vlastníci bytov v bytovom dome súpisné č. XXXX/X na ulici C. v A.. V minulosti sa už viedli medzi účastníkmi obdobné spory. Nakoľko v bytovom dome nie je zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov, nespravujú sa jednotlivé náležitosti v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. V záujme vyriešenia problému dodávky energií a médií do jednotlivých bytov užívateľa jednotlivých bytov uzatvorili zmluvu v zmysle § 51 OZ (zmluvu o zabezpečení energií), na základe ktorej vybrané osoby uzatvorili zmluvy o dodávkach energií a médií do jednotlivých bytov vo svojom mene. Za týmto účelom žalobkyňa uzatvorila s peňažným ústavom zmluvu o bežnom účte, z ktorého poukazuje mesačné platby za všetky dodávky energií a médií do obytného domu na ulici C. v A.. Na tento účet prispievajú jednotliví užívatelia bytov v dome finančné prostriedky. Za žalované obdobie (rok 2018) boli dodávky energií a poskytovanie služieb zabezpečené aj v prospech bytu č. XX, vlastníkom ktorého je žalovaný a tieto boli riadne uhradené. Podľa znaleckého posudku č. 8/2019 vyhotoveného znalkyňou Ing. Kostolnou na zabezpečenie energií a médií do bytu žalovaného bola vynaložená žalovaná suma 1 489,48 eur. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu nákladov, avšak bezvýsledne. Je nepochybné, že žalobkyňa zo svojho účtu platí úhrady energií dodávané do celého bytového domu, pričom alikvotná časť bola uhradená aj za vlastníka - užívateľa bytu č. XX. Z predložených listinných dôkazov vyplynulo, že vlastníkom predmetného bytu je žalovaný, ktorý zároveň v predmetnom byte má hlásený trvalý pobyt. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel po tom, čo žalovaný nevyužil svoje právo uplatnenia prednesu prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany v zmysle § 149 a nasl. CSP, resp. súd uplatnil v súlade s ust. § 153 CSP princípy sudcovskej koncentrácie konania, keď súd prvej inštancie konštatoval, že od doručenia žaloby žalovaná strana ostala nečinná, pričom svoje námietky predniesla až na pojednávaní (predtým pojednávanie dvakrát odročené), a preto na tieto námietky a procesnú obranu súd neprihliadal. Zástupca žalovaného poukazoval najmä na skutočnosť, že predložený znalecký posudok neobsahuje úplnú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, keď chýba úplné vyhlásenie znalca. Tiež argumentoval tým, že finančné prostriedky na účte žalobkyne predstavujú aj vklady iných užívateľov bytov, a teda nemôže samotná žalobkyňa žiadať o zaplatenie celej sumy, ale len časti, ktorá pozostáva z jej vkladu na účte. V tejto súvislosti žiadal, aby súd zabezpečil na určenie výšky platieb zo strany žalovaného odborné vyjadrenie.

7. V danom prípade sa odvolací súd s postupom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil. Je nepochybné, že vo veci bola žaloba žalovanému doručená a bol v písomnej forme poučený o procesných právach a povinnostiach strán sporu v súlade s príslušnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Túto možnosť žalovaný nevyužil a svoje námietky k žalobe vyjadril až na pojednávaní, pričom ním navrhované vykonanie dôkazov súd neurobil, resp. na tieto návrhy neprihliadal.

8. Odvolací súd v tejto súvislosti podotýka, že pokiaľ žiadal žalovaný od súdu zabezpečiť odborné vyjadrenie, mal možnosť po obdržaní žaloby, súčasťou ktorej ako dôkaz bol aj znalecký posudok, sa k tomuto vyjadriť, prípadne obsah znaleckého posudku namietať alebo doložiť iný znalecký posudok, resp. odborné vyjadrenie, ktoré by závery znaleckého posudku spochybnilo alebo vyvrátilo. Pokiaľ žalovaný poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/4/2018, z ktorého malo vyplynúť a z ktorého odôvodnenia vybral vetu, že „otázka vlastníctva k bytu nemá vplyv na posúdenie nároku žalobkyne v tom konkrétnom prejednávacom konaní“, uvedené uznesenie však rieši otázku prerušenia konania z dôvodov, že práve súd prvej inštancie konanie prerušil s tým, že ako otázku nevyhnutnú pre jeho konanie je vyriešiť otázku vlastníctva k bytu. V tomto uznesení však odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým prerušil konanie a návrh zamietol. Aj z tohto vyplýva, že súd prvej inštancie mohol vo veci konať bez toho, aby zistil, kto je vlastníkom bytu. Z uvedeného procesného uznesenia (riešil otázku prerušenia konania) nevyplývalo, že samotný nárok nemá smerovať voči vlastníkovi bytu.

Aj v tomto konaní súd konštatoval, že nárok žalobkyne nie je odvodený od vlastníctva k bytu. Uvedené vyplýva aj z ustanovení o bezdôvodnom obohatení, kde je uvedené, že obohatenie má vydať ten, kto sa na úkor iného obohatí. Pokiaľ v roku 2018, resp. aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vlastníkom bytu bol vedený žalovaný, resp. tento fakticky mohol s bytom nakladať, nebolo povinnosťou žalobkyne zisťovať, kto fakticky sa v byte zdržiava, pokiaľ túto informáciu neposkytol žalovaný.

9. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vyhodnotil aj otázku vecnej legitímácie, či aktívnej u žalobkyne, keď bolo preukázané, že zo svojho účtu zaplatila náklady za dodávku energií a služieb pre užívateľov bytu, medzi ktorých patrí aj žalovaný (resp. osoby, ktorým to on umožní). Peniaze vo všeobecnosti patria medzi veci, pri ktorých je možné konštatovať, že sú zameniteľné (veci rovnakého druhu). Ak žalovaný tvrdil, že na účet žalobkyne poukazujú peniaze aj iní užívatelia bytov bytového domu a že teda aj tí za neho plnili, podľa názoru odvolacieho súdu, toto nie je možné preukázať. Ak je majiteľ účtu aj osobou disponujúcou s účtom a finančnými prostriedkami na účte a z jeho účtu zaplatí za dodávku energií jednotlivé faktúry, nie je možné tvrdiť, že úhradu vykonali aj všetci ostatní užívatelia bytov. Úhradu v tomto prípade vykonala žalobkyňa. Ak teda žalobkyňa preukázala, že poskytla finančné prostriedky z jej účtu, s ktorými je oprávnená disponovať, je oprávnená žiadať aj vydanie bezdôvodného obohatenia. Navyše, v tomto prípade vzťah, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a ostatnými užívatelmi bytov v bytovom dome, je vzťah osobitný, tak ako aj vzťah, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a peňažným ústavom na základe zmluvy o bežnom účte. V konaní vyplynulo, že obyvatelia obytného domu uzatvorili zmluvu o zabezpečení energií podľa § 51 OZ, avšak táto zmluva bola vyhodnotená ako absolútne neplatná. V konaní žalovaný netvrdil, ani nepreukázal, že by výslovne vo vzťahu k žalobkyňi namietal zabezpečovanie služieb prostredníctvom jej osoby. Keďže nebolo preukázané, že existuje zmluvný záväzok, na základe ktorého by žalovaný mal žalobkyňi plniť finančné prostriedky vynaložené na zabezpečenie energií a médií do bytu, ktorý fakticky má možnosť užívať, správne potom dospel súd prvej inštancie k záveru, že na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu. Čo sa týka výšky, táto bola preukázaná znaleckým posudkom, pri ktorom spochybňoval žalovaný len správnosť znaleckej doložky. Nevyvrátil však žiadnym dôkazom obsah tohto znaleckého posudku. Súd prvej inštancie tak vychádzal zo záverov, že žalobkyňa preukázala ňou tvrdené skutočnosti.

10. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

11. Pretože vo svojom odvolaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval

v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).